

ne regel, hvor Miljøstyrelsen har vejledt efter ovennævnte retningslinier.«

Spm. nr. S 1262

Til boligministeren (30/1 97) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren under henvisning til henvendelse fra A/B Klædebo (Boligudvalget alm. del – bilag 161 af 26. november 1996) oplyse, om den i henvendelsen angivne vurderingspris på 3.850.000 kr. er korrekt, er det korrekt, at Københavns Kommune har tilbudt ejerne af boligen en pris på 2.000.000 kr. ved overtagelse i forbindelse med kommunens anvendelse af de i byfornyelseslovens fastsatte bestemmelser, og vil ministeren, såfremt dette er korrekt, oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at ejere som minimum vil være gældsfrie i forbindelse med kommunernes anvendelse af de i byfornyelsesloven fastsatte retningslinjer?«

Svar (6/2 97)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg kan oplyse, at jeg til brug for min besvarelse af spørgsmålet har bedt Bygge- og Boligstyrelsen om at indhente oplysninger hos Københavns Kommune om sagen. Når oplysningerne fra kommunen foreligger, vil jeg hurtigst muligt vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 1196

Til miljø- og energiministeren (23/1 97) af:

Anni Svanholt (SF):

»Hvorledes sikrer man, at der ikke sker en kapitalisering af værdierne i et vandindvindingselskab til gavn for enkelte kommuner og private interesser, hvis kommuner, amter og private begynder at organisere vandforsyningen i aktieselskaber?«

Begrundelse

I forbindelse med planerne om fri omsætning af el-selskabsaktier har man kunnet iagttage muligheden af en stor kapitalisering af værdierne i f.eks. NESA. Dette kunne også blive et problem, hvis vand efterhånden bliver en fri omsættelig vare i EU's indre marked, og især hvis vandressourcerne bliver stadig mindre. Det kan oplyses, at spørgsmålet er affødt af aktuelle planer i Nordvestsjælland om at organisere vandforsyningen i en række kommuner i et aktieselskab.

Svar (4/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Den danske vandforsyningsstruktur kan organisationsmæssigt betegnes som særdeles decentral. Således findes der ca. 3.000 vandværker, hvoraf hovedparten, ca. 2.700, er privat ejede, mens de resterende ca. 300 er kommunalt ejede. De kommunalt ejede er dog de største og leverer hovedparten (knap 60%) af vandet. For de ca. 2.700 private vandværker gælder, at ejerne som hovedregel er de forbrugere, der får leveret vand fra værket.

Ifølge vandforsyningsloven fastsætter kommunalbestyrelserne taksterne for de kommunale vandværker, mens kommunalbestyrelsen – efter forslag fra anlæggets ejer – godkender taksterne for de private vandværker.

Taksterne skal fastsættes i henhold til det såkaldte »hvile-i-sig-selv«-princip, der gælder for al kommunal forsyningsvirksomhed, jf. kommunalfuldmagten. Princippet gælder uanset selskabsform. I Miljøstyrelsens vejledning om vandværkstakster (vejledning nr. 1/1986) er det på denne baggrund anført, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med takstfastsættelsen eller takstgodkendelsen skal påse, at vandværkerne ikke opkræver bidrag, der er for store i forhold til vandværkets behov. Kommunalbestyrelsen skal på den anden side også påse, at det enkelte vandværk har kapital nok til f.eks. en nødvendig reparation og eventuel udbygning af vandværksanlægget.

Jeg er af den opfattelse, at anvendelse af »hvile-i-sig-selv«-princippet umiddelbart sikrer, at der ikke opstår den af spørgeren omtalte kapitalisering. Det kan naturligvis ikke afvises, at der ved vandforsyningsaktieselskaber – i tilfælde af at aktierne er frit omsættelige – kan ske opkøb af